

مقاله پژوهشی

رویکردهای یادگیری دانشجویان و ارتباط آن با درگیری تحصیلی و عملکرد کیفی

محمد امین بهرامی^{۱،۲}، ضحی دری^۳، سمانه انتظاریان اردکانی^۴

محمد جواد اکبریان بافقی^۵، راضیه منظرالفرج^{۶،۷*}

^۱ دانشیار، گروه مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی، یزد، ایران

^۲ دانشیار، مرکز تحقیقات مدیریت و سیاست‌گذاری سلامت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی، یزد، ایران

^۳ دانشجوی کارشناسی مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی، یزد، ایران

^۴ دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی، یزد، ایران

^۵ استادیار، گروه مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی، به، ایران

^۶ استادیار، گروه مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی، یزد، ایران

^۷ استادیار، مرکز تحقیقات مدیریت و سیاست‌گذاری سلامت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی، یزد، ایران

* نویسنده مسؤول: راضیه منظرالفرج

r.montazeralfaraj@yahoo.com

چکیده

زمینه و هدف: رویکردهای یادگیری دانشجویان می‌تواند از رویکرد یادگیری سطحی تا رویکرد یادگیری عمیق متفاوت باشد. این تفاوت‌ها ناشی از ادراک دانشجویان از موضوع یا محیط آموزشی، تجربه‌های پیشین آکادمیک یا مکانیسم‌ها و روش‌های ارزشیابی می‌باشد. هدف این پژوهش، بررسی ارتباط رویکردهای یادگیری با درگیری تحصیلی و عملکرد کیفی در دانشجویان دانشکده بهداشت یزد بود.

روش پژوهش: مطالعه حاضر پژوهشی تحلیلی است که به صورت مقطعی در سال ۱۳۹۶ در دانشکده بهداشت یزد انجام شده است. مجموعاً ۱۵۸ دانشجو در این مطالعه شرکت کردند. داده‌های پژوهش به وسیله پرسشنامه‌های رویکردهای یادگیری ASSIST تیت و همکاران (۱۹۹۷)، درگیری تحصیلی ریو و تسنگ (۲۰۱۱) و عملکرد تحصیلی فام و تیلور (۱۹۹۹) جمع آوری گردید. تجزیه و تحلیل داده توسط نرم افزار SPSS ۲۰ انجام شد.

یافته‌ها: براساس یافته‌های پژوهش، به ترتیب، ۲۱/۵، ۳۱/۰ و ۴۱/۱ درصد از دانشجویان مشارکت کننده در پژوهش دارای رویکردهای یادگیری ترجیحی عمیق، سطحی و راهبردی بوده و ۶/۳ درصد از آن‌ها فاقد رویکرد یادگیری ترجیحی بودند. همچنین، میزان درگیری تحصیلی دانشجویان دارای رویکردهای یادگیری ترجیحی متفاوت با یکدیگر تفاوت معنادار آماری داشتند اما چنین یافته‌ای در مورد عملکرد کیفی دانشجویان مشاهده نشد.

نتیجه گیری: عدم تأیید ارتباط رویکرد یادگیری دانشجویان با عملکرد کیفی آن‌ها می‌تواند ناشی از ضعف در مکانیسم ارزشیابی عملکرد دانشجویان باشد. در عین حال، به دلیل ناهمگونی زیاد در نتایج پژوهش‌ها در این زمینه، انجام مطالعات بیشتر ضروری به نظر می‌رسد.

واژه‌های کلیدی: رویکرد یادگیری، درگیری تحصیلی، عملکرد آکادمیک، دانشجو

ارجاع: بهرامی محمد امین، دری
ضحی، انتظاریان اردکانی سمانه،
اکبریان بافقی محمد جواد،
منظرالفرج راضیه. رویکردهای
یادگیری دانشجویان و ارتباط آن با
درگیری تحصیلی و عملکرد کیفی.
راهبردهای مدیریت در نظام سلامت
۱۳۹۶:۲۳؛۱۳۹۶:۲۳.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۱۱/۱۷

تاریخ اصلاح نهایی: ۱۳۹۶/۱۲/۱۶

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۱۲/۲۲

کاربرد مدیریتی: کمک به برنامه ریزی و اقدام در جهت تحول آموزش در علوم پزشکی با هدف تربیت

نیروی انسانی کارآمدتر

مقدمه

رویکردهای یادگیری توسط دانشآموزان/ دانشجویان پرداخته‌اند؛ مطالعاتی که با هدف بررسی توصیفی رویکردهای یادگیری در نمونه‌های مختلف انجام شده اند و پژوهش‌هایی که پیامدهای به کارگیری هر کدام از رویکردهای یادگیری در دانشآموزان/ دانشجویان را مورد بررسی قرار داده اند (۶، ۷، ۹، ۱۰).

در حیطه آخر، یک سؤال مورد بحث جدی که همواره، توجه بسیاری از پژوهشگران را به خود جلب کرده است مسئله ارتباط رویکرد یادگیری فراگیران با نتایج (دستاوردها) و عملکرد آکادمیک آن‌ها بوده است. لذا جهت پاسخ به این سؤال، مطالعات زیادی در رشته‌های مختلف انجام شده است. اگرچه غالب این مطالعات نشان داده‌اند که عموماً رویکرد یادگیری عمیق با نتایج (دستاوردهای) با کیفیت بالاتر و رویکرد یادگیری سطحی با نتایج (دستاوردهای) با کیفیت ضعیفتر ارتباط دارند اما ناهمگونی زیادی نیز در یافته‌های این مطالعات مشاهده شده و حتی در برخی موارد نتایج مطالعات شگفت‌آور و گاه‌آما مایوس کننده بوده است (۴، ۳، ۱). به عنوان مثال گیبلز (۲۰۰۵)، در پژوهشی به مرور نظاممند و متانالیز مطالعات انجام شده در مورد ارتباط رویکردهای یادگیری دانشجویان با عملکرد آکادمیک آن‌ها پرداخت. فرضیه اصلی پژوهشگر این پژوهش، این بود که رویکرد یادگیری عمیق، دارای ارتباط مثبت قوی با دستاوردهای آکادمیک می‌باشد؛ در حالیکه به کارگیری رویکرد یادگیری سطحی، همبستگی منفی قوی با نمرات دانشجویان خواهد داشت. در عین حال، نتایج متانالیز انجام شده هیچ‌کدام از این فرضیه‌ها را تأیید نکرد (۱). به نظر می‌رسد یکی از علل اصلی اینگونه نتایج غیرمنتظره در مطالعات مربوط به رابطه رویکرد یادگیری و عملکرد تحصیلی، نقایص نظامهای ارزشیابی دانشآموزان/ دانشجویان می‌باشد زیرا در برخی موارد، نظامهای ارزشیابی، عملاً رویکرد یادگیری عمیق را تشویق نمی‌نمایند. به عبارت دیگر در این نظامها رویه‌های موجود ارزشیابی، به طور واضح، "فهمیدن" را ترغیب نمی‌کنند. در عین حال، وجود همین ناهمگونی در گزارش‌های موجود، انجام مطالعات بیشتر در مورد ارتباط رویکرد یادگیری و نتایج آکادمیک را ضروری می‌سازد (۱-۱۱).

در گیری تحصیلی یکی از مهمترین نشانگرهای کیفیت و کارآمدی نظام آموزشی و پیشرفت تحصیلی فراگیران است. این سازه، اولین بار برای درک و تبیین افت و شکست

مفهوم "رویکرد یادگیری" اولین بار در سال ۱۹۷۶ میلادی توسط مارتون و سالجو به کار گرفته شد. آن‌ها، این مفهوم را در جستجوی یافتن تفاوت‌های اساسی فراگیران در رویکردهایشان نسبت به درگیر شدن در فعالیت‌های یادگیری به کار گرفتند. این نویسنده‌گان، دو رویکرد یادگیری یادگیری شامل رویکرد یادگیری عمیق و رویکرد یادگیری سطحی را معرفی کردند که تاکنون، به طور گسترده‌ای در پژوهش‌های آموزشی به کار گرفته شده اند (۱-۳).

رویکرد یادگیری عمیق، به تمایل و قصد فراگیران برای "فهمیدن" محتوایی که باید یاد گرفته شود و "ایجاد معنا" برای آن اشاره دارد؛ در حالیکه رویکرد یادگیری سطحی به تمایل و قصد فراگیران برای یادگیری از طریق "به خاطر سپردن" و "باز تولید" محتواهای واقعی موجود در مواد آموزشی اشاره دارد (۴،۵).

پس از ارائه مفهوم رویکردهای یادگیری توسط مارتون و سالجو، نویسنده‌گان دیگر تلاش کردند تعاریف جدیدی برای این مفهوم ارائه دهند. به عنوان مثال، گروه تحقیقاتی گوتنبرگ (۱۹۸۱) سعی کردند که روش‌های یادگیری فراگیران را به شیوه کیفی و اکاوی نمایند در حالیکه گروه تحقیقاتی انت ویستل (۱۹۸۳) و بیگ و همکاران (۱۹۸۷) پرسشنامه‌هایی را طراحی کرده و روش‌های یادگیری فراگیران را بیشتر به شیوه کمی مورد بررسی قرار دادند. هر چند این پژوهش‌ها از نظر هدف، روش و نتایج تفاوت‌هایی داشتند اما غالباً به یک مفهوم ۲ شاخه در رویکردهای یادگیری شامل یادگیری عمیق در مقابل یادگیری سطحی اشاره کرده اند. آن‌ها، همچنین در کنار این ۲ رویکرد یادگیری، رویکرد سومی که ترکیبی از این ۲ رویکرد نیز تعریف کرده و آن را رویکرد یادگیری استراتژیک نامیده اند. رویکرد یادگیری استراتژیک به مفهوم به کارگیری هر کدام از رویکردهای یادگیری عمیق یا سطحی توسط فراگیران بر حسب اقتضاء یا ارزیابی آن‌ها از محتوا آموزشی می‌باشد (۱، ۵-۹).

در دهه‌های گذشته و پس از ارائه مفهوم رویکردهای یادگیری، مطالعات مختلفی در جوامع مختلف انجام شده است. پژوهش‌های انجام شده در این زمینه را به طور کلی می‌توان به ۳ حیطه کلی تقسیم کرد: پژوهش‌هایی که به بررسی تعیین‌کننده‌ها یا علل به کارگیری هر کدام از

یادگیری سطحی؛ ۱۶ سؤال مربوط به سنجش رویکرد یادگیری عمیق و ۲۰ سؤال مربوط به سنجش رویکرد یادگیری راهبردی می باشند. در این پرسشنامه، رویکرد یادگیری سطحی دارای ۴ خرده مقیاس بی هدفی، به یادسپاری نامرتب، برنامه درسی محدود و ترس از شکست، رویکرد یادگیری عمیق دارای ۴ خرده مقیاس جستجوی معنی، اندیشه های مرتبط، استفاده از شواهد و علاقه به نظریه ها و رویکرد یادگیری راهبردی دارای ۵ خرده مقیاس مطالعه منظم، مدیریت زمان، هشیاری در برابر تقاضای تکلیف، دستیابی و کنترل و تنظیم اثربخشی می باشند. همچنین، هر کدام از ۱۳ خرده مقیاس ذکر شده مشتمل بر ۴ سؤال می باشند. در این پرسشنامه دانشجویان به تمامی سؤالات بر روی طیف ۵ گزینه ای لایکرت (موافق تا مخالف) پاسخ می دهند که به این گزینه ها به ترتیب، امتیاز ۵ تا ۱ تعلق می گیرد. نمره دانشجو در هر خرده مقیاس از تقسیم مجموع نمرات سؤالات آن خرده مقیاس بر تعداد سؤالات و نمره کل وی برای هر رویکرد یادگیری از تقسیم مجموع نمرات خرده مقیاس های بر تعداد خرده مقیاس های آن رویکرد به دست می آید. امتیاز دانشجو در هر کدام از رویکردهای یادگیری نشان دهنده میزان استفاده وی از آن رویکرد است. همچنین، رویکردی که دانشجو در آن بالاترین نمره را به دست آورد نشان دهنده رویکرد ترجیحی وی در یادگیری می باشد. ضمناً، پاسخ دهنده گانی که بالاترین امتیاز را در بیش از یک رویکرد کسب نمایند با عنوان فراگیر فاقد رویکرد یادگیری ترجیحی شناخته می شوند.

(۲) پرسشنامه درگیری تحصیلی ریو و تسنگ (۲۰۱۱): این پرسشنامه دارای ۲۲ سؤال می باشد. دانشجویان به سؤالات آن بر روی طیف ۵ گزینه ای لایکرت (موافق تا مخالف) پاسخ می دهند که به این گزینه ها به ترتیب، امتیاز ۵ تا ۱ تعلق می گیرد. نمره نهایی درگیری تحصیلی دانشجویان از تقسیم مجموع نمرات سؤالات بر تعداد سؤالات پرسشنامه به دست می آید. امتیاز بالاتر پاسخ دهنده در این مقیاس نشان دهنده وضعیت بهتر او از نظر درگیری تحصیلی است.

(۳) پرسشنامه عملکرد کیفی دانشجویان فام و تیلور (۱۹۹۹): این پرسشنامه دارای ۴۸ سؤال می باشد. دانشجویان به سؤالات آن بر روی طیف ۵ گزینه ای لایکرت

تحصیلی مورد استفاده قرار گرفت (۱۲). مارکس (۲۰۰۰)، درگیری تحصیلی را به صورت "درگیری فراگیر در فعالیتهای آموزشی" تعریف کرد و معتقد است که این فرآیند روان شناختی شامل توجه، علاقه و تلاشی است که فراگیر جهت یادگیری، هزینه می کند (۱۳). درگیری تحصیلی، سازه ای چند بعدی است و بر اساس ساختار عامل مقیاس درگیری تحصیلی فریدریکس (۲۰۰۴) دارای ۳ بعد رفتاری، شناختی و عاطفی است (۱۲، ۱۳).

بعد رفتاری درگیری تحصیلی شامل عملکرد رفتاری فراگیر (مانند تلاش، مداومت یا غیبت نکردن در کلاس ها) جهت دانش آموختگی است. بعد عاطفی این سازه به واکنش های عاطفی و هیجانی فرد در محیط آموزشی (مانند علاقه، شور و شوق و احساس لذت) اشاره دارد. درگیری شناختی نیز شامل انواع فرآیندهای پردازشی فراگیر جهت یادگیری است که متشکل از راهبردهای شناختی و فراشناختی می باشد (۱۳-۱۵). مطالعات مختلف نشان داده اند که عوامل مختلف و متنوعی نظیر ویژگی های شخصیتی، خودکارآمدی ادراکی، حمایت های محیطی، خودآگاهی هیجانی، بهزیستی تحصیلی، بافت اجتماعی کلاس و حتی دلبلستگی به معلم می توانند درگیری تحصیلی دانش آموزان را متأثر سازند که آن نیز به نوبه خود عملکرد تحصیلی را تحت تأثیر قرار خواهد داد (۱۶-۱۷).

با توجه به پیشینه ذکر شده هدف پژوهش حاضر، بررسی رابطه رویکردهای یادگیری با درگیری تحصیلی و عملکرد کیفی در دانشجویان دانشکده بهداشت یزد بود.

روش پژوهش

پژوهش حاضر، پژوهشی تحلیلی است که به صورت مقطعی در سال ۱۳۹۶ در دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی شهید صوفی یزد انجام شده است. جامعه پژوهش شامل دانشجویان این دانشکده بود. نمونه گیری به صورت طبقه ای-تصادفی از بین ورودی های مختلف دانشجویان دوره کارشناسی رشته های مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، بهداشت محیط، بهداشت حرفه ای و بهداشت عمومی انجام گرفت. داده های مورد نیاز توسط ۳ پرسشنامه زیر جمع آوری گردید:

(۱) پرسشنامه رویکردهای یادگیری ASSIST تیت و همکاران (۱۹۹۷): این پرسشنامه دارای ۵۲ سؤال می باشد که از این سؤالات ۱۶ سؤال مربوط به سنجش رویکرد

توسط پورطاهری و همکاران (۱۳۹۳) معادل ۷۴/۰ گزارش شده است (۲۰).

همچنین، تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار آماری ۲۰ SPSS و آماره‌های توصیفی مثل درصد، میانگین و انحراف معیار و نیز آزمون‌های تحلیل واریانس انجام شد. به منظور رعایت ملاحظات اخلاقی نیز، هدف مطالعه برای شرکت کنندگان تشریح شد، شرکت دانشجویان در پژوهش با رضایت آگاهانه بوده و اطلاعات فردی آن‌ها به صورت محترمانه حفظ شد. ضمناً این مطالعه در تاریخ ۱۳۹۶/۰۵/۰۳ در گروه مدیریت خدمات بهداشتی درمانی دانشکده بهداشت دانشگاه شهید صدوقی یزد به تایید رسیده است.

یافته‌ها

یافته‌های پژوهش نشان داد که بیشتر دانشجویان مربوط به ورودی سال (۱۳۹۳/۳۶/۱) درصد، زن (۹۱/۸) و مجرد (۶۵/۲) درصد) بودند. همچنین بیشترین فراوانی از نظر رشته تحصیلی مربوط به رشته بهداشت محیط (۲۸/۵) درصد) بود (جدول ۱).

(خیلی زیاد تا خیلی کم) پاسخ می‌دهند که به این گزینه‌ها در سوالات مستقیم، به ترتیب، امتیاز ۵ تا ۱ و در سوالات معکوس، امتیاز ۱ تا ۵ تعلق می‌گیرد. نمره نهایی عملکرد کیفی دانشجویان از تقسیم مجموع نمرات سوالات بر تعداد سوالات پرسشنامه به دست می‌آید. امتیاز بالاتر پاسخ دهنده در این مقیاس نشان دهنده وضعیت بهتر او از نظر عملکرد کیفی تحصیلی است.

در این پژوهش، پیش از انجام مطالعه، روایی ابزارهای مورد استفاده از طریق اخذ نظرات صاحب‌نظران و پایایی آن‌ها از طریق محاسبه ضریب آلفای کرونباخ مورد تأیید قرار گرفت. ضریب آلفای کرونباخ در پرسشنامه رویکردهای یادگیری توسط زندوانیان نایینی و همکاران (۱۳۹۳) برای رویکرد عمیق، سطحی و استراتژیک به ترتیب برابر با ۰/۶۶ و ۰/۶۰ و ۰/۶۵ به دست آمد (۱۸). ضریب آلفای کرونباخ پرسشنامه در گیری تحصیلی توسط رمضانی و خامسان (۱۳۹۶) معادل ۰/۹۲ محاسبه گردید (۱۹). ضریب آلفای کرونباخ پرسشنامه عملکرد کیفی

جدول ۱: مشخصات زمینه‌ای مشارکت کنندگان در پژوهش

درصد	فراوانی	متغیر
۳۶/۱	۵۷	سال ورودی ۱۳۹۳
۳۴/۲	۵۴	۱۳۹۴
۲۹/۷	۴۷	۱۳۹۵
۹۱/۸	۱۴۵	زن
۸/۲	۱۳	مرد
۶۵/۲	۱۰۳	وضعیت تأهل مجرد
۳۴/۸	۵۵	متاهل
۲۰/۹	۳۳	رشته تحصیلی مدیریت خدمات بهداشتی درمانی
۲۴/۷	۳۹	بهداشت حرفه ای
۲۵/۹	۴۱	بهداشت عمومی
۲۸/۵	۴۵	بهداشت محیط

یادگیری راهبردی و ۱۰ نفر (۶/۳ درصد) قادر رویکرد یادگیری ترجیحی بودند. میانگین نمره دانشجویان دارای هر کدام از رویکردهای یادگیری در جدول ۲ ارائه شده است.

بر اساس یافته‌های پژوهش، ۳۴ نفر (۲۱/۵ درصد) از دانشجویان مشارکت کننده در پژوهش دارای رویکرد یادگیری عمیق، ۴۹ نفر (۳۱/۰ درصد) دارای رویکرد یادگیری سطحی، ۶۵ نفر (۴۱/۱ درصد) دارای رویکرد

جدول ۲: میانگین نمره رویکردهای یادگیری دانشجویان دارای هر کدام از رویکردهای ترجیحی

رویکرد یادگیری			رویکرد ترجیحی یادگیری
راهنمایی	سطحی	عمیق	
۳/۵۹ ± ۰/۵۰	۳/۴۵ ± ۰/۵۰	۳/۸۴ ± ۰/۴۶	عمیق
۳/۲۹ ± ۰/۴۹	۳/۶۸ ± ۰/۴۴	۳/۲۴ ± ۰/۵۰	سطحی
۳/۷۹ ± ۰/۴۳	۳/۳۹ ± ۰/۴۱	۳/۴۳ ± ۰/۴۵	راهنمایی
۳/۳۸ ± ۰/۴۱	۳/۴۰ ± ۰/۴۷	۳/۴۴ ± ۰/۳۸	فاقد رویکرد ترجیحی

ترجیحی به طور میانگین در رویکرد یادگیری عمیق نمره بیشتری نسبت به سایر رویکردهای یادگیری به دست آوردند. همچنین در جدول ۳ میانگین نمره درگیری تحصیلی و عملکرد کیفی دانشجویان دارای هر کدام از رویکردهای یادگیری ارائه شده است.

براساس جدول ۲، دانشجویان دارای رویکرد یادگیری ترجیحی عمیق بیشترین نمره را در رویکرد ترجیحی خود و دانشجویان دارای رویکرد یادگیری سطحی کمترین نمره را در رویکرد ترجیحی خود نسبت به سایر رویکردهای ترجیحی کسب کردند. همچنین، دانشجویان فاقد رویکرد یادگیری

جدول ۳: میانگین نمره درگیری تحصیلی و عملکرد کیفی دانشجویان دارای هر کدام از رویکردهای یادگیری ترجیحی

عملکرد کیفی	درگیری تحصیلی	رویکرد ترجیحی یادگیری
۲/۸۱ ± ۰/۳۱	۳/۶۰ ± ۰/۶۰	عمیق
۲/۸۳ ± ۰/۲۹	۳/۱۳ ± ۰/۵۴	سطحی
۲/۹۰ ± ۰/۲۳	۳/۵۱ ± ۰/۶۳	راهنمایی
۳/۰۶ ± ۰/۲۵	۳/۳۴ ± ۰/۵۹	فاقد رویکرد ترجیحی
۰/۰۵۱	۰/۰۰۲ **	مقدار * p

* آزمون آنوا

** معنی دار در سطح معنی داری $p < 0.05$

نمره را کسب کردند. بررسی مطالعات مشابه، نتایج متفاوتی را نشان داد.

گیلز و همکاران (۲۰۰۵) نمره رویکرد سطحی و عمیق دانشجویان مورد مطالعه در پژوهش خود را پایین ارزیابی نمودند (۱). در مطالعه‌ای دیگر (۲۰۰۵) پژوهشگران دریافتند هرچقدر درک دانشجویان از موضوع درس منسجم‌تر و پیچیده‌تر باشد، یادگیری عمیقتر می‌شود (۲). گاپی (۲۰۱۳) در مطالعه خود به این نتیجه رسید که سن و جنس و برنامه‌های تحصیلی بر رویکردهای ترجیحی تحصیلی دانشجویان تاثیر ندارد (۲۱). مطالعه‌ای (۲۰۰۷) نشان داد که دانشجویان با رویکرد یادگیری تسهیل‌گری درک بهتری از مقاهیم درس دارند (۲۲). همچنین پژوهشی (۲۰۱۴) با عنوان رویکردهای یادگیری دانشجویان پزشکی قبل و بعد از یادگیری مسئله محور در بخش قلب و عروق انجام شد و نتایج آن نشان داد که دانشجویان در تمام گروههای قبل و بعد از تمرین‌های بالینی در رویکرد

براساس جدول ۳، میزان درگیری تحصیلی گروههای مختلف دانشجویان دارای رویکردهای یادگیری ترجیحی متفاوت دارای تفاوت معنی دار می‌باشد. بدین ترتیب، دانشجویان دارای رویکرد یادگیری ترجیحی عمیق بیشترین میزان درگیری تحصیلی و دانشجویان دارای رویکرد یادگیری ترجیحی سطحی کمترین میزان درگیری تحصیلی را داشتند. در عین حال، عملکرد کیفی گروههای مختلف دانشجویان بر اساس رویکرد یادگیری ترجیحی تفاوت معنیداری با یکدیگر نداشتند.

بحث

پژوهش حاضر با هدف بررسی رویکردهای یادگیری دانشجویان و ارتباط آن با یادگیری تحصیلی و عملکرد کیفی در دانشجویان دانشکده بهداشت یزد در سال ۱۳۹۶ انجام شد. یافته‌های پژوهش نشان داد دانشجویان با رویکرد یادگیری ترجیحی عمیق، بیشترین نمره و دانشجویان با رویکرد یادگیری ترجیحی سطحی کمترین

مطالعه خود نشان می‌دهد بین رویکرد مطالعه دانشجویان، مفهوم یادگیری و ادراک دانشجویان از محیط یادگیری ارتباط وجود دارد (۳). همچنین زندواندیان نایینی و همکاران (۱۳۹۳) بیان می‌کنند که رویکرد عمیق و راهبردی پیش‌بینی‌کننده مثبت و رویکرد سطحی پیش‌بینی‌کننده منفی عملکرد کیفی تحصیلی است (۱۸). ضمناً با توجه به مقطعی بودن مطالعه، تعمیم یافته‌های آن باید با دقت انجام پذیرد.

نتیجه گیری

یافته‌های این پژوهش نشان داد که رویکردهای یادگیری با درگیری تحصیلی ارتباط دارد. بنابراین به نظر می‌رسد برای افزایش درگیری تحصیلی دانشجویان، ارتقاء رویکرد یادگیری آن‌ها از سطحی به عمیق می‌تواند یک راهکار مناسب و مفید باشد. همچنین با توجه به عدم وجود رابطه بین رویکرد یادگیری و عملکرد کیفی در این پژوهش به نظر می‌رسد که دانشگاه‌ها باید در این راستا برنامه‌ریزی نمایند و مکانیسم‌های ارزشیابی عملکرد تحصیلی دانشجویان را اصلاح نمایند.

سپاسگزاری

بدینوسیله نویسندها بر خود لازم می‌دانند از تمامی افرادی که در انجام پژوهش یاری نموده‌اند تشکر و قدردانی نمایند.

مشارکت نویسندها

طراحی پژوهش: ر. م

جمع آوری داده‌ها: ض. د

تحلیل داده‌ها: م. الف. ب، ر. م، ض. د

نگارش مقاله: م. الف. ب، ر. م

اصلاح مقاله: م. الف. ب، ر. م، س. الف. الف

سازمان حمایت کننده

این مقاله برگرفته از پژوهه مقطع کارشناسی مدیریت خدمات بهداشتی درمانی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوqi است که از سوی هیچ سازمانی مورد حمایت مالی قرار نگرفته است.

تعارض منافع

هیچگونه تعارض منافعی از سوی نویسندها گزارش نشده است.

مطالعه سازمان یافته، نمره بالاتر و در رویکرد یادگیری سطحی نمره پایین‌تری در مقایسه با قبل از تمرین کسب نمودند. اما نمره رویکرد یادگیری عمیق پس از تمرین افزایش یافت (۴).

آیازک و آوانگ (۲۰۱۷) و فانته (۲۰۱۳) نیز در مطالعات خود نشان دادند که رویکرد یادگیری بین زنان و مردان تفاوتی ندارد (۲۳) و دانشجویانی که اعتماد به نفس بیشتری دارند رویکرد یادگیری آن‌ها عمیق است (۶). همسو با نتایج این پژوهش یزدانخواه‌فرد (۱۳۹۲) در پژوهش خود به این نتیجه رسید که اغلب دانشجویان پرستاری و مامایی دانشگاه بوشهر، رویکرد یادگیری عمیق دارند (۲۴) اما در مطالعه دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، دانشجویان بیشتر رویکرد یادگیری راهبردی و سطحی داشتند و میزان رویکرد یادگیری عمیق در آن‌ها متوسط بود (۲۵).

همچنین یافته‌های این پژوهش نشان داد که دانشجویان با رویکردهای یادگیری مختلف، درگیری تحصیلی متفاوتی دارند. به طوری که دانشجویانی که رویکرد یادگیری عمیق داشتند بیشترین درگیری تحصیلی و دانشجویانی که یادگیری سطحی داشتند کمترین درگیری تحصیلی را داشتند. یافته‌های پژوهش‌های مرتبط نشان می‌دهد که با افزایش درگیری انگیزشی و شناختی، خودکارآمدی تحصیلی نیز افزایش می‌یابد (۲۶) و هر چه جو روانی و اجتماعی کلاس درس و جو عاطفی خانواده مناسب‌تر باشد، درگیری شناختی دانشجویان را پیش‌بینی می‌توانند ابعاد خودکارآمدی، امیدواری و خوش‌بینی می‌دانند (۲۸) و بین ابعاد درگیری تحصیلی (شناختی، عاطفی و رفتاری) و افت تحصیلی رابطه منفی وجود دارد (۲۹).

همچنین یافته‌های این پژوهش نشان داد که رویکردهای یادگیری مختلف اعم از سطحی، عمیق و یا راهبردی با عملکرد کیفی تحصیلی دانشجویان رابطه‌ای ندارد. مرور مطالعات مشابه همسو با یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که بین رویکرد یادگیری دانشجویان و دستاوردهای تحصیلی رابطه معنی دار وجود ندارد (۲۳-۲۱). همچنین بین رویکرد یادگیری و فایند حل مسئله رابطه معنی دار وجود ندارد (۱) اما ریچاردسون (۲۰۰۵) در

References

- 1) Gijbels D, Van de Watering G, Dochy F, Van den Bossche P. The relationship between students' approaches to learning and the assessment of learning outcomes. European Journal of Psychology of Education 2005; 2(4): 327-41.
- 2) Minasian-Batmanian LC, Lingard G, Prosser M. Differences in Students' Perceptions of Learning Compulsory Foundation Biochemistry in the Health Sciences Professions. Advances in Health Sciences Education 2005; 10: 279-90. doi: 10.1007/s10459-005-1404-7.
- 3) Richardson JTE. Students' Approaches to Learning and Teachers' Approaches to Teaching in Higher Education. Educational Psychology 2005; 25(6): 673-80. doi: 10.1080/01443410500344720.
- 4) Karagiannopoulou E, Naka N, Kamtsios s, Savvidou E, Michalis L. Medical students' approaches to learning before and after the cardiology problem-based learning practice. J Contemp Med Edu 2014; 2(3): 152-7. doi: 10.5455/jcme.20140928040405.
- 5) Duff A, Boyle E, Dunleavy K, Ferguson. The relationship between personality, approach to learning and academic performance. Personality and Individual Differences 2004; 36: 1907-20.
- 6) de la Fuente J, Sander P, Putwain D. Relationship between Undergraduate Student Confidence, Approach to Learning and Academic Performance: The Role of Gender. Revista de Psicodidáctica 2013; 18(2): 375-93. doi: 10.1387/RevPsicodidact.7078.
- 7) Byrne M, Flood B, Willis P. The relationship between learning approaches and learning outcomes: a study of Irish accounting students. Accounting Education 2002; 11(1): 27-42. doi: 10.1080/09639280210153254.
- 8) LEUNG MY, LU X, CHEN D, LU M. Impacts of Teaching Approaches on Learning Approaches of Construction Engineering Students: A Comparative Study between Hong Kong and Mainland China. Journal of Engineering Education 2008; 135-45.
- 9) Jiraporncharoen W, Angkurawaranon Ch, Chockjamsai M, Deesomchok A, Euathrongchit J. Learning styles and academic achievement among undergraduate medical students in Thailand. J Educ Eval Health Prof 2015; 12: 38. doi: 10.3352/jeehp.2015.12.38.
- 10) Liew SCh, Sidhu J, Barua A. The relationship between learning preferences (styles and approaches) and learning outcomes among pre-clinical undergraduate medical students. BMC Medical Education 2015; 15:44. doi: 10.1186/s12909-015-0327-0.
- 11) Tarabashkina L, Lietz P. The impact of values and learning approaches on student achievement: Gender and academic discipline influences. Issues in Educational Research 2011; 21(2): 210-31.
- 12) Farhadi A, saki K, Ghadampour E, khalili geshnigan Z, Chehri P. Predictions dimensions of academic engagement based capital components psychological. Educ Strategy Med Sci 2016; 9 (2): 127-331.
- 13) Talebi S, Zare H, Rastegar A, Hassanpoor A. Factor structure of Friedrich's educational engagement scale (cognitive, behavioral and motivational). Research in Educational Systems 2014; 8(24): 1-16. [Persian]
- 14) Gholamali lavasani M, Mehdipour Maralani F. Attachment to the teacher and academic engagement among female and male students. Applied Psychological Research Quarterly 2015; 6(2): 119-32. [Persian]
- 15) Rostami Sh, Talepasand S, Rahimian Bogar I. The mediator role of self-efficacy in the relationship between personality traits and academic engagement. Journal of Educational Psychology Studies 2017; 14(26): 103-22. [Persian]
- 16) Mohanna S, Talepasand S. The Relationship between Environmental Supports and Emotional Self-awareness with Academic Engagement: the Mediating role of Educational Well-being. Iranian Journal of Medical Education 2016; 16(4):31-42. [Persian]
- 17) Rabbani Z, Talepasand S, Rahimianboogar E, Mohammadifar MA. Relationship Between Classroom Social Context and Academic Engagement: The Mediation Roles of Self-System Processes, Academic Motivation and Emotions. Developmental Psychology: Iranian Psychologists 2017; 14(53): 37-51. [Persian]
- 18) Zandavian Naeeni A, Rahimi M, Poortaheri F. A study of the relationships between learning approaches with student's qualitative & quantitative academic performance. Psychology & Education Sciences Research in School and Virtual Learning 2014; 1(4): 29-41. [Persian]
- 19) Ramazani M, Khansan A. Indexes of psychometrics of Reeve academic engagement questionnaire 2003 with introduction of factoring engagement. Quarterly of Educational Measurement of Allameh Tabataba'i University 2016; 8(29): 185-204. [Persian]
- 20) Poortaheri F, Zandavian Naeeni A, Rahimi M. the relationships between extramemory with student's qualitative & quantitative academic performance. Journal of studies & learning education 2014; 6(2): 137-57. [Persian]
- 21) Gappi LL. Relationships between Learning Style Preferences and Academic Performance of Students. Inter J Educat ResTechnol 2013; 4(2): 70-6.
- 22) Uzuntiryaki E. Learning Styles and High school students Chemistry achievement. Science Education International 2007; 18(1): 25-37.

- 23) Ishak NB, Awang MM. The Relationship of Student Learning Styles and Achievement in History Subject. *The International Journal of Social Sciences and Humanities Invention* 2017; 4(3): 3372-7. doi: 10.18535/ijsshi/v4i3.04.
- 24) Yazdankhahfard MR, Gholami S, Bahreini M, Mirzaei K. Approaches to learning among nursing and midwifery students' of Bushehr University of Medical Science in 2012-2013. *Journal of Nursing Education* 2014; 3(3): 14-22. [Persian]
- 25) Mehdinezhad V, Esmaeeli R. Students' Approaches to Learning Superficial, Strategic and Deep. *Educ Strategy Med Sci* 2015; 8(2): 83-9. [Persian]
- 26) Samareh S, Kezri Moghadam N. Relationship between Achievement Goals and Academic Self-Efficacy; Mediation Role of Academic Engagement. *Educ Strategy Med Sci* 2016; 8(6): 13-20. [Persian]
- 27) Shakarami M, Sadeghi M, Ghadampour E. Developing of an academic engagement model based on classroom socio-mental climate and emotional factors of family with mediating role of academic resilience. *Journal of Psychological Models and Methods* 2017; 8(3): 159-82. [Persian]
- 28) Farhadi A, Saki K, Ghadampour E, Khalili Geshnigani Z, Chehri P. Predictions dimensions of academic engagement based capital components psychological. *Educ Strategy Med Sci* 2016; 9(2): 127-33. [Persian]
- 29) Ghadampour E, Mirzaefar D, Sabzian S. Studying The relationship between Student academic engagement with dropout among high school students, male and female first year of isfahan province. *Educational Psychology* 2015; 10(34): 233-47. [Persian]

Research Article

Students' Approaches to Learning and its Relationship with their Academic Engagement and Qualitative Performance

Mohammad Amin Bahrami^{1,2}, Zoha Dori³, Samaneh Entezarian Ardekani⁴, Mohammad Javad Akbarian Bafghi⁵, Razieh Montazeralfaraj^{6,7*}

¹ Associate Professor, Department of Healthcare Management, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran

² Associate Professor, Management and Health Policy Research Center, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran

³ BSc student in Healthcare Management, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran

⁴ MSc student in Healthcare Management, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran

⁵ Assistant Professor, Department of Healthcare Management, School of Public Health, Bam University of Medical Sciences, Bam, Iran

⁶ Assistant professor, Department of Healthcare Management, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran

⁷ Assistant professor, Management and Health Policy Research Center, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran

* Corresponding Author Razieh Montazeralfaraj
r.montazeralfaraj@yahoo.com

ABSTRACT

Citation: Bahrami MA, Dori Z, Entezarian Ardekani S, Akbarian Bafghi MJ, Montazeralfaraj R. Students' Approaches to Learning and its Relationship with their Academic Engagement and Qualitative Performance. Manage Strat Health Syst 2018; 2(4): 315-23.

Received: February 06, 2018

Revised: March 07, 2018

Accepted: March 13, 2018

Funding: The authors have no support or funding to report.

Competing Interests: The authors have declared that no competing interests exist.

Background: Students' approaches to learning are vary from surface to deep approaches. These differences may be related to students' perceptions from subject or educational environment, their prior academic experiences or performance assessment mechanisms. This study was aimed to examine the students' Approaches to learning and its relationship with their academic engagement and qualitative performance in Yazd public health school.

Methods: This analytical study was done cross-sectional during 2017-2018 in Yazd public health school. A total of 158 students contributed in the study. The required data was gathered by ASSIST (Tait, et al. 1997) as a measurement for learning approaches; Reeve & Tseng (2011) academic engagement and Pham & Taylor (1999) academic performance questionnaires. Data analysis was done through SPSS²⁰.

Results: Our results showed that 21.5, 31.0 and 41.1 percent of participants have the preferred deep, surface and strategic learning approach, respectively and 6.3 % of them have no any preferred learning approach. Also, academic engagement scores of students with different approaches to learning were statistically different but the same result was not confirmed about students' qualitative performance.

Conclusion: Disapproval of the relationship between students' approaches to learning and their qualitative performance can be attributed to the students' performance assessment mechanisms. At the same time, due to the heterogeneity in the results of studies in this field, further studies are considered necessary.

Key words: Learning approach, Academic engagement, Academic performance, Student